

Ενισχύοντας τον Νίκο

16^η Απριλίου 2014

Προ ημερών έλαβα το εξής email:

«Γιάννη γεια χαρά! Με λένε Νίκο, είμαι 28 χρονών και τα πράγματα είναι απλά για μένα. Δεν καταλαβαίνω! Διαβάζω ανελλιπώς το Hot Doc απο την πρώτη μέρα κυκλοφορίας του και δυσκολεύομαι πάρα πολύ να κατανοήσω τα άρθρα σου. Πες ότι είμαι στο δρόμο και συνταντώ τον Βενιζέλο (κάτι που συμβαίνει πολύ συχνά) και του λέω: «Εσύ και η παρέα σου, καταστρέφετε την Ελλάδα» και μου απαντάει: «Γιατί;». Τότε σκαλώνω και προσπαθώ να του περιγράψω με απλά λόγια και οικονομικούς όρους τι εννοώ. Δεν μπορώ να το κάνω, θα με τυλίξει σε μια κόλλα χαρτί.

Νίκο, θα προσπαθήσω να σε ενισχύσω όχι με λεπτομέρειες και δυσνόητες αναλύσεις που μπερδεύουν αλλά πηγαίνοντας κατ' ευθείαν στο «ψητό». Σε μια συζήτηση του δρόμου με έναν από τους θρασύτερους των πρωτεργατών του εγκλήματος προέχει να μπορείς, με μια φράση, να συνοψίσεις το ένα πράγμα για το οποίο θα μείνουν με μαύρα γράμματα στην Ιστορία του τόπου. Για να μπορέσεις να αρθρώσεις αυτή την φράση πρέπει πρώτα εσύ ο ίδιος, στο μυαλό σου, να έχεις κατασταλλάξει ως προς ποιο ακριβώς ήταν το έγκλημα. Ως προς αυτό, επίτρεψέ μου να σου πω ποιο ήταν, κατ' εμέ, το βασικό συστατικό του. Θα το ονομάσω Κρυφή Μεταβίβαση.

Το 2010 το ελληνικό δημόσιο πτώχευσε, το οποίο σήμαινε ότι ήταν πλέον αδύνατον να αποπληρώσει τα 300 δις συσσωρευμένο χρέος που χρωστούσε, βασικά, προς ξένες ιδιωτικές τράπεζες. Τότε, το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο συναίνεσε με το αντίστοιχο ευρωπαϊκό για να γίνει η εξής Κρυφή Μεταβίβαση:

1. Να μεταφερθούν οι ζημίες (λόγω της αδυναμίας του ελληνικού δημοσίου να αποπληρώσει τα χρέη του) από τους τραπεζίτες στους ώμους των φορολογούμενων, αρχικά των ελλήνων και μετέπειτα των υπόλοιπων ευρωπαίων.
2. Να εμφανιστεί αυτή η μεταφορά ως δείγμα της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης προς τον χειμαζόμενο ελληνικό λαό, παραπλανώντας (εις βάρος της αξιοπιστίας της Ευρώπης) τόσο τους γερμανούς όσο και τους έλληνες πολίτες (και βουλευτές) όσον αφορά την ουσία του «εγχειρήματος».

Αυτή η Κρυφή Μεταβίβαση των ζημιών των τραπεζιτών στους ευρωπαίους φορολογούμενους ήταν μόνο η αρχή καθώς η αλήθεια αργά ή γρήγορα θα φαινόταν την στιγμή που το ελληνικό δημόσιο θα «βάραιγε κανόνι», τουλάχιστον απέναντι σε κάποιους από τους πιστωτές του. Το ότι το «κανόνι» θα «βάραιγε» (προς το ευγενικότερον θα είχαμε «αναδιάρθρωση του χρέους» ή «κούρεμα») ήταν δεδομένο ότι θα γίνει. Όταν ένα χρέος είναι η βιώσιμο τότε απλά δεν ζει –

«κουρεύεται». Όμως οι Βενιζέλοι της πολιτικής μας σκηνης όποιοι τόλμαγε να το πει τον εξύβριζαν ως εθνοπροδότη και τον απέκλειαν από την δημόσια τηλεόραση (μιλώ εκ πείρας προσωπικής). Κι όταν το «κούρεμα» έγινε, ο κ. Βενιζέλος απαίτησε (και απαιτεί και σήμερα!) να τον δοξάσουμε που το... έκανε τόσο καλά!

Πόσο καλά το έκανε; Βέλτιστα από την σκοπιά των τραπεζιτών και χείριστα από την σκοπιά του ελληνικού λαού αλλά και των υπόλοιπων λαών της Ευρώπης. Πρόσεξε να δεις Νίκο πως χρησιμοποίησαν τον ενάμιση χρόνο που «κέρδισαν» με το πρώτο Μνημονιακό δάνειο, πριν έρθει το «κούρεμα» (το PSI) και το δεύτερο Μνημονιακό δάνειο: Πρώτον, η ΕΚΤ αγόρασε 50 δις ομόλογα από τις ευρωπαϊκές τράπεζες, που ακόμα τα ξεπληρώνουμε, καθώς η ΕΚΤ αρνήθηκε, και ο κ. Βενιζέλος, αποδέχθηκε, να κουρευτούν με το PSI. Δεύτερον, Από τον Νοέμβριο του 2011, η ΕΚΤ έδωσε 1 τρις ευρώ στις ευρωπαϊκές τράπεζες με αντάλλαγμα «εχέγγυα» που συμπεριλάμβαναν και τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Τρίτον, όταν έγινε το «κούρεμα», οι ελληνικές τράπεζες έχασαν περί τα 38 δις. Όμως, την ίδια στιγμή, ο κ. Βενιζέλος και η επίσημη Ευρώπη, σύναψαν νέο δημόσιο δάνειο εκ μέρους των τραπεζιτών που τους εμφύσησαν 50 δις στις τράπεζες με την υπόσχεση μάλιστα ότι, αν και τύποις θα έχαναν την πλειοψηφία των μετοχών, δεν θα τους άγγιζαν και, σε λίγο καιρό, θα τους επέστρεφαν και τις μετοχές (όπως κάνουν αυτή την εποχή) ζημιώνοντας κι άλλο τον φορολογούμενο. Αποτέλεσμα αυτών ήταν οι τραπεζίτες (έλληνες και ευρωπαίοι) να βρεθούν στο απυρόβλητο και η Ελλάδα να είναι η μόνη χώρα στην Ιστορία που **και** πτώχευσε **και** είδε το χρέος της να παραμένει το ίδιο!

Για να μην πολυλογούμε, ο κ. Βενιζέλος είναι μέρος μιας ομάδας πολιτικών που λειτούργησαν ως ατζέντηδες της Διεθνούς των Τραπεζιτών που, όταν ξέσπασε η ελληνική κρίση, οργανώθηκαν άμεσα με έναν στόχο: την μεταφορά των ζημιών τους στους ώμους των αθώων πολιτών της Ελλάδας και της Ευρώπης. Να φανταστείς Νίκο ότι ακόμα και το ΔΝΤ, που δεν φημίζεται για την κοινωνική του συνείδηση, έτριβε τα μάτια του με τον κυνισμό των δικών μας Βενιζέλων αλλά και με την άνεση με την οποία η επίσημη Ευρώπη συνομωτεί εναντίον των λαών της υπονομεύοντας μάλιστα την βιωσιμότητα της Ευρωζώνης και, συνεπώς, της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κι όταν, σε μια ύστατη προσπάθεια να διορθωθούν τα πράγματα, το ΔΝΤ πρότεινε στους κ.κ. Βενιζέλο και Στουρνάρα μια τακτική συμμαχία εναντίον του Βερολίνου με στόχο την ελάφρυνση των βαρών που σηκώνει σήμερα ο Έλληνας πολίτης εκείνοι απάντησαν: «Ο κ. Σόιμπλε μας είπε όχι.»

Κλείνω με την φράση που θα σου πρότεινα να πεις στον διερχόμενο κ. Βενιζέλο: «Τα θερμά μου συγχαρητήρια κ. Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης. Ποτέ στην Ιστορία της Ανθρωπότητας δεν υπήρξε πολιτικός που να κατάφερε να μεταφέρει τόσες πολλές ζημιές από τους ώμους των τραπεζιτών στους ώμους των φτωχότερων και πιο αδύναμων πολιτών. Συγχαρητήρια και για την αίσθηση χιούμορ που έχετε να αυτο-αποκαλείσθε ακόμα... σοσιαλιστής».